شنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۴
شماره ۴۴۰۷
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

پیشنهادهایی برای گسترش دامنهٔ جشنواره ۱۰۰ که می‌تواند گام مهمی در عرصه فیلمسازی باشد

سینمای جهانی می‌خواهید؟ فیلم کوتاه بسازید

ایمان عظیمی
خبرنگار گروه فرهنگ

چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های صدثانیه‌ای موسوم به ۱۰۰ اکنون به پایان رسیده و منتظر اعلام نتایج از سوی داوران است. اگر برگزاری سی‌وششمین نمایشگاه کتاب تهران را فاکتور بگیریم، این رویداد مهم‌ترین واقعه فرهنگی در حال اجرای کشور تلقی می‌شود. چهاردهمین دوره این فستیوال هم مانند سیزدهمین نوبت آن با چندسال وقفه از شانزدهم اردیبهشت برگزار شد. فارغ از نتایج منفی برگزار نشدن جشنواره فیلم ۱۰۰ در این چندسال باید به این مسئله بپردازیم که چه فاکتورهایی باعث می‌شود ما بروز و به فعلیت رسیدن این فستیوال و جشنواره‌های مشابه در کشور را مهم تلقی کنیم؟ آیا جشنواره فیلم کوتاه صدثانیه‌ای فقط در حصار ایران اهمیت دارد یا دامنه شهرت آن می‌تواند به بیرون از مرزها هم کشیده شود؟ در گزارش پیش رو به ارزیابی موقعیت فعلی جشنواره فیلم کوتاه ۱۰۰ می‌پردازیم و پیشنهاد خودمبنی بر برگزاری باکیفیت‌تر این واقعه ارزشمند فرهنگی-هنری را ارائه می‌دهیم.

فیلم ۱۰۰؛ هم اصل، هم حاشیه

بسیاری به حوزه فیلم کوتاه به‌عنوان پیش‌درآمدی برای ساخت آثار بلند نگاه می‌کنند. این نگاه در میان فیلمسازان طرفداران جدی و همچنین در میان برخی سازندگان آثار و منتقدان، مخالفانی سرسخت دارد؛ دسته اول در سودای رسیدن به آرزوهای خود در وادی فیلمسازی به ساخت فیلم کوتاه متمایل می‌شوند. آن‌ها عرصه فیلم کوتاه را جایی برای آزمون و خطا تلقی می‌کنند و دغدغه‌شـــان حضور در میان کارگردانان و سازندگان آثار بلند سینمایی، خاصه جریان اصلی و به‌اصطلاح «مین‌استریم» ماجراست. دسته دوم ولی می‌خواهند عاشقانه خود را وقف سینمای کوتاه کنند و تجربه‌هایشان را با مخاطبان علاقه‌مند این اتمسفر در میان بگذارند. آن‌ها نســـبت به فضایی که جریان آثار کوتاه در اختیارشان قرار می‌دهد احساس تعلق و حتی تعصب دارند و حتی اگر روزی سودای ساخت فیلم بلند به سرشان زد، دوباره به آغوشی باز می‌گردند که از آن رشد کرده‌اند. این اتفاق در مورد آثار کپسوله و کوتاه کوتاه «فیلم ۱۰۰» هم صدق می‌کند و هم نمی‌کند. بعضی به دلیل جذابیت ذاتی فیلم‌های صدثانیه‌ای حضور در این عرصه را به فال نیک می‌گیرند و برخی دیگر همچون صاحبان آثار کوتاه به جشنواره فیلم ۱۰۰ به‌مثابه مرحله‌ای مقدماتی نگاه می‌کنند که قرار است الزامات تولید فیلم‌های کوتاه‌بلندتر، نیمه‌بلند و بلند را برایشان فراهم کند؛ اما به‌عبارت دیگر نباید جشنواره‌هایی نظیر فیلم کوتاه تهران، نهال و عمار یا به‌طور کل سازوکار حاکم بر تولیدات آثار کوتاه را هم‌سنگ و همتراز با فضای محدود فیلم‌های صد ثانیه‌ای دانست و این حوزه از فیلمسازی را با آن مقایسه کرد، زیرا بسیاری با هدف ورود به جریان حرفه‌ای‌تر سینمای ایران و به اشتیاق داوری شدن خود پا به این میدان می‌گذارند و طبیعی هم جلوه می‌کند، اگر تمایلی برای باقی ماندن در فضای آثار صدثانیه‌ای نداشته باشند. درواقع آن‌ها هم برای اندوختن تجربه در حوزه تولید و اجرای ایده، این مدیوم و فرمت را انتخاب و طبیعتاً در ادامه ساختارهای جدیدتر را تجربه می‌کنند.

آیا ساخت فیلم صدثانیه‌ای هم می‌تواند سودآور باشد؟

رامبد جوان با حضور در کارگاه تخصصی فیلمســـازی و تجربه‌نگاری که در حاشـــیه چهاردهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ برگزار شد، گفت: «به‌عنوان کارگردان اگر فیلم بلندی بسازید که موفق نشود، فاتحه شما خوانده است و دیگر نمی‌توانید فیلم بسازید چون هم هزینه‌ها گران شده، هم مناسباتش تغییر کرده است. در فیلم کوتاه با هزینه بسیار کم فیلم می‌سازید و اگر بازگشت هزینه هم نداشت کسی خرده‌ای به شما نمی‌گیرد؛ اما در فیلم بلند اینطور نیست.» در واکنش به حرف‌های کارگردان نسبتاً پرسابقه سینما و تلویزیون کشور می‌توان گفت که بله در یک سینمای تماماً صنعتی شما جای اشتباه ندارید و باید از تمام ظرفیت، هوش و استعداد خود برای موفقیت بهره ببرید؛ اما در سینمای ایران اوضاع کمی فرق می‌کند، چون ســـود بسیاری از آثار، نه در اکران عمومی، بلکه در تولید است که اگر اینطور نبود اغلب کارگردانان و بازیگران به‌اصطلاح سرشناس سینمای ما پس از شکست مالی در گیشه به خاک سیاه می‌نشستند و صحنه را ترک می‌کردند. در واکنش به بخش دیگر حرف‌های این کارگردان در خلال کارگاه تخصصی فیلمسازی جشنواره فیلم ۱۰۰ بهتر است، اشاره کنیم ساخت فیلم کوتاه هم گرفتاری‌های مالی خاص خودش را دارد و افراد برای به سرانجام رساندن نتیجه کار خود گاه مدت‌ها پشت در باقی می‌مانند ولی از این‌ها گذشـــته، فیلم‌های حاضر در فستیوال بین‌المللی فیلم ۱۰۰ هم اتفاقاً به دلیل زمان بسیار کوتاه خود می‌توانند صاحبانشان را از نظر مالی منتفع کنند. این اتفاق درصورتی رقم می‌خورد که اشخاص با استفاده از امکانی که اینترنت در اختیارشان قرار می‌دهد فیلمشان را در شبکه‌ها و سرویس‌های پخش استریم نظیر «یوتوب»، «آپارات» و حتی «اینستاگرام» قرار دهند و از این بابت بدون نیاز به فرایندهای فرسایشی به کسب منافع مالی امیدوار شوند. «محمدرضا خردمندان» که امسال با فیلم «ناتور دشت» در بخش ویژه جشـــنواره فیلم ۱۰۰ حضور دارد یکی از همان فیلمسازان جوان آینده‌داری است که پیش از معروف شدن و قرار گرفتن در میان استعدادهای فیلمسازی حضور در جشنواره فیلم ۱۰۰ را در کارنامه‌اش تجربه کرده نظر جالب و درعین‌حال متفاوتی نسبت بـــه رامبد جوان دارد. خردمندان در دوازدهمین دوره این رویداد داور بود و در همان ایام نظرات جالب و قابل‌تأملی را بیان کرد. او در این‌باره به فارس گفت: «خوشبختانه با رشد شبکه‌های اجتماعی، در حوزه‌دیده‌شدن فیلم‌ها هم اتفاقات خوبی افتاده، به‌عنوان مثال فیلم «پدر» (یکی از ساخته‌های صدثانیه‌ای خردمندان) بیش از ۴۰۰ میلیون‌بار در شبکه‌های اجتماعی دیده شد و هزاران کامنت از همه جای دنیا به من رسید.» تأثیرگذاری این فیلم مشت نمونه خروار است و نشانه‌های مثبت زیادی در پی دارد که یکی از آن‌ها متکی شدن سازنده اثر به دسترنج خود و در پی آن ایجاد پایه‌های ابتدایی و اولیه یک سینمای کوچک قائم بالذات و خودبسنده صنعتی است. در حقیقت، سینمای کوتاه صدثانیه‌ای به دلیل اتکای تام و تمامش به سبک زندگی مدرن می‌تواند زمینه تأثیرگذاری خود را گسترش دهد و در بـــازار دومیلیارد و ۷۰۰ میلیون کاربری پلتفرمی چون یوتوب به ایفای نقش جدی بپردازد. بالا رفتن سرعت زندگی و کار در دوران حاضر باعث‌شده تا مردم سراسر جهان به تماشای کلیپ‌های کوتاه و سریال‌های چندقسمته نه‌چندان طولانی روی بیاورند و در «لحظه» ســـرگرم شوند؛ به همین دلیل است که ایده جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ کار می‌کند و در آینده‌ای نه‌چندان دور به رقیبی مهم و سرسخت برای سینمای بلند داستانی و به‌تبع آن جشنواره‌ها و جشن‌های مرتبط با آن بدل می‌شود، پس برگزاری منظم و بدون فاصله این جشـــنواره برخلاف فاصله‌ای که میان دوره‌های سیزدهم و چهاردهم افتاد به مهم‌تر انگاشته شدن آن کمک می‌کند.

جشنواره فیلم ۱۰۰، حامی غزه و فلسطین

پیش‌تر در خبرها مشـــاهده کردیم ســـینمای فلسطین و غزه معمولاً در فضای رسمی جشـــنواره‌ها و جشن‌های غربی بایکوت می‌شوند یا اگر هم موفق به دریافت جایزه‌ای شـــوند و مورد حمایت عده‌ای قرار گیرند به‌خاطر کانسپت مورد تأیید مدیران فرهنگی این جشنواره‌هاست، یعنی اگر کارگردان مربوطه از ایده دو دولتی در فیلمش حرف بزند و خواهان زندگی مســـالمت‌آمیز تحت نفوذ و سیطره صهیونیست‌ها باشد جدی گرفته می‌شود و می‌تواند با اما و اگرهای بسیار نقشی در جشنواره‌ها-و نه صنعت پرسود دنیای فیلم- بازی کند ولی همین هم نمی‌تواند این دسته از فیلمسازان فلسطینی را در حریم امن خود از منظر شغلی و حتی جانی نگاه دارد! در تازه‌ترین نمونه‌ها «فاطمه حسونه» عکاس ۲۵ ساله فلسطینی درحالی‌که کمتر از ۲۴ ساعت از خبر نهایی شدن حضور فیلم مستند زندگی‌اش در جشنواره فیلم کن می‌گذشت به‌همراه ۱۰ نفر از اعضای خانواده‌اش توسط صهیونیست‌ها ترور شد و نتوانست هیچ‌وقت طعم شیرین موفقیت فیلمش را در مجامع بین‌المللی بچشد. سکوت آکادمی اسکار در مواجهه با خبر درگیری، بازداشت و توهین به «حمدان بلال» یکی از چهار سازنده فیلم فلسطینی برگزیده اسکار، یعنی «سرزمین دیگری نیست» هم یکی دیگر از هزاران دلیلی است که نباید به تشویق‌های ممتد غربی‌ها نســـبت به آثاری که در شرق و به‌ویژه فلسطین اشغالی ساخته می‌شوند اعتماد و آن را برجسته کرد. در این خصوص باید طرحی نو درانداخت و در جهت تربیت سلیقه سینمایی به ایجاد سازوکارهای جدید در حوزه جشنواره‌ها و جشن‌ها به‌صورت جدی اقدام کرد. جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ یکی از همان امکان‌های جدی است که می‌تواند ظرفیت‌های جدیدی را به وجود بیاورد و به مأمنی برای آثار کوتاه تبدیل شود. در همین راستا یوسف منصوری، دبیر چهاردهمین جشنواره فیلم ۱۰۰ عنوان کرد که ۲۲ فیلم از غزه در این دوره از فســـتیوال حضور دارند که دردها، رنج‌ها و شیوه زندگی مردم مظلوم این نقطه پرقصه از فلسطین اشغالی را روایت می‌کنند. نکته حائز اهمیت در این رابطه آن است که فیلم‌های این بخش زینت‌المجلس جشنواره نیستند و علاوه بر جایزه جداگانه در میان فیلم‌های بخش مسابقه و در سانسی که برای آن‌ها ترتیب داده شده به نمایش درمی‌آیند. در برآیندی کلی می‌توان به این نکته اشاره کرد که سینمای ایران نه‌تنها پتانسیل کم‌نظیری در بازار منطقه دارد، بلکه می‌تواند ایده‌های خود در قالب آثار کوتاه را به جهان صادر کند و پناهگاهی برای جریان‌های مستقل باشد. رسیدن ۶۲۷ اثر در بخش فلسطین آزاد به دبیرخانه جشنواره خود مبین این نکته است که مسئله فلسطین در عرصه‌های نمادین همچنان مهم و بنیادی تلقی می‌شود.

فیلم‌های صدثانیه‌ای مدل کانون را پیش بگیرند

در حال حاضر فیلم‌های کوتاه صدثانیه‌ای همســـو با آثار سینمای کوتاه در ایران بیشتر به سمت تجربه‌گری‌های شخصی و خلق یک نوع سینمای اکسپریمنتال سوق داده شده‌اند که این مسئله چندان نمی‌تواند زمینه‌های لازم برای جهانی شدن عرصه فیلم‌های کوتاه را فراهم کند، چون عملاً با این روش تماشاگران علاقه‌مند به قصه و روایت را با حذف عناصر داستانی از دست داده و پیام مدنظر فیلمساز را به شکلی اخته و بدون کارکرد به مخاطبانش انتقال می‌دهد. در این رابطه، تولیدکنندگان آثار صدثانیه‌ای می‌توانند از تجربه ناب و اصیل سازندگان فیلم‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان بهره ببرند. آثار کوتاه و بلند تولیدشده در این نهاد مهم و تاریخمند فرهنگی - هنری چه در دوران گذشته و چه حتی در ایام حاضر، حامل ایده‌های اصیل و ناب ایرانی‌اند و از طرف دیگر می‌توانند قصه بگویند. قصه گفتن در اوج خلاقیت برگ برنده کانون است و این مهم باید در بین سازندگان فیلم کوتاه نیز فارغ از تعلقات هنری و روشـــنفکرانه آن‌ها مطرح شود و رفته‌رفته به دال مرکزی فیلمسازی‌شان بدل شود تا دایره وسیعی از مخاطبان برای تماشای فیلم‌ها صف بکشند.

پردیس سینمایی ملت همچنان محبوب مدیران فرهنگی!

پردیس سینمایی ملت با وجود برخورداری از کیفیت مطلوب صدا و تصویر مکان مناسبی برای برگزاری رویدادهای فرهنگی نیست، ولی درطول سال‌های اخیر به کرات شاهد این مسئله بوده‌ایم که جشنواره‌های مختلفی نظیر فیلم کوتاه تهران، فجر و... علی‌رغم وجود تمام انتقادها در این مکان برگزار شده‌اند. اگر از راهروهای تنگ و اعصاب خردکن پردیس ملت که به‌هیچ‌وجه نمی‌تواند میزبان شایسته‌ای برای مهمانان جشنواره‌ها باشد بگذریم نمی‌توانیم از موقعیت مکانی بد و نامناسب این سینما گله نکنیم. پردیس ملت در نقطه‌ای از تهران جانمایی شده که تقریباً هیچ دسترسی خاصی ندارد و حسابی مهمانانش را برای رسیدن به محل موردنظر عصبانی و کلافه می‌کند. به بیان ساده‌تر فقط مردم مناطق شمالی شـــهر تهران می‌توانند دسترسی بهتری به پردیس سینمایی ملت داشته باشند و بقیه برای نشستن بی‌دغدغه روی صندلی‌های سینما اگر وسیله نقلیه شخصی نداشته باشند چاره‌ای جز استفاده از تاکسی‌های اینترنتی با بهای گزافشان ندارند. جشنواره‌هایی نظیر فیلم کوتاه تهران و فیلم ۱۰۰ بهتر است همچون جشنواره سینما حقیقت در مرکز شهر تهران برپا شوند تا نگاه جمعیت مشتاق بیشتری را به خود جلب کنند.

گفت‌وگوی «فرهیختگان» با کارگردان آمریکایی فیلم تحسین‌شدهٔ «با درجه کم خشک شود»

سکوت، تصویر؛ جادوی داستان‌گویی در سینمای کوتاه

فرهیختگان

در عصری که ســـرعت، سطحی‌نگری و محتوای مصرفی بر فضای رسانه‌ای غلبه دارد، گاه یک فیلم صدثانیه‌ای می‌تواند بیشتر از یک فیلم بلند در دل و ذهن مخاطب بماند. این معجزه اختصار و عاطفه، جایی رخ می‌دهد که سینما در خالص‌ترین و بی‌پیرایه‌ترین شکل خود ظاهر می‌شود. جفرسون استاین، فیلم‌ســـاز مستقل آمریکایی، با همین نگاه توانسته در میان کارگردانان نسل جدید بدرخشد؛ با فیلم‌هایی که در عین سادگی، طنین انسانی و اجتماعی عمیقی دارند. جفرسون استاین، متولد ۱۰ فوریه ۱۹۸۹ در دالاس تگزاس، نه‌تنها کارگردان فیلم‌های کوتاه موفقی چون Tumble Dry Low و Burros است که در جشنواره‌هایی چون ترایبکا و ســـیاتل به نمایش درآمده‌اند، بلکه به‌عنوان فیلمنامه‌نویس، مستندساز و کارگردان آثار تبلیغاتی نیز حضوری مؤثر داشته است. آثار او با بودجه‌های محدود اما ایده‌های بزرگ، با استقبال قابل‌توجهی مواجه شده‌اند؛ از جمله فیلم Tumble Dry Low که بیش از ۲.۵ میلیون بازدید در یوتیوب داشته است. استاین در کنار تحصیلات آکادمیک در دانشگاه تگزاس و کالج طراحی آرت سنتر، نزد چهره‌هایی چون آلن دویو آموزش دیده و امروز در سینمای مستقل آمریکا به‌عنوان چهره‌ای نوآور و در حال رشد شناخته می‌شود.

او کـــه هم در تبلیغات تجاری برای برندهای جهانی و هم در مستندســـازی برای رسانه‌هایی مانند VICE فعالیت داشته، حالا تجربه خود را از ساخت فیلم‌های کوتاه، مینیمالیسم احساسی و تأثیر جشنواره‌هایی چون فیلم ۱۰۰ با ما در میان می‌گذارد. در ادامه، گفت‌وگوی ما را با این فیلم‌ســـاز مستقل می‌خوانید؛ جایی که از قدرت روایت‌های کوتاه، اهمیت احساس در سینما و آینده‌ای سخن می‌گوید که در آن، هر ثانیه می‌تواند حامل یک حقیقت انسانی باشد.

شـــما در سینمای مستقل آمریکا با رویکردی مینیمالیستی اما احساسی شناخته می‌شوید. به‌نظر شما جشنواره‌هایی مانند فیلم ۱۰۰ چه نقشی در ارائه و ترویج این سبک سینما در قالب‌های کوتاه و جهانی ایفا می‌کنند؟

جشـــنواره‌هایی مانند جشـــنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای فضایی حیاتی برای داستان‌گویی فراهم می‌کنند که هم موجز و هم عمیقاً انســـانی است. در دنیایی که از هیاهو اشباع شـــده، توانایی برانگیختن احساس واقعی با اختصار، بیش از همیشه قدرتمند به نظر می‌رســـد. با تجلیل از آثار کوتاه و پرمعنا، این جشنواره فیلمسازان را ترغیب می‌کند که به ســـادگی اعتماد کنند و به مخاطبان یادآوری می‌کند که برای ارتباط، احساس و تأمل، زمان زیادی لازم نیست.

نخستین تجربه‌تان در ساخت فیلم کوتاه چه بوده است؟ این تجربه چه تأثیری در مسیر حرفه‌ای‌تان داشته و آیا انگرش شما نسبت به فیلم‌سازی را دستخوش تغییر کرده است؟

اولین فیلم کوتاهی که ســـاختم به من آموخت که محدودیت‌ها چه در زمان، چه بودجه یا امکانات، مانع نیســـتند، بلکه جرقه‌های خلاقیت‌اند. این محدودیت‌ها باعث شدند تمرکزم را بر آنچه واقعاً مهم اســـت بگذارم؛ شخصیت، احساس، فضا. آن تجربه مسیر کاری‌ام را شکل داد؛ مسیری که در آن همیشه به‌دنبال نوعی صداقت احساسی هستم، چه بستر بزرگ باشد، چه کوچک.

به نظر شما جشنواره‌هایی مانند جشنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای چگونه بر تولید و مصرف فیلم‌های کوتاه امروزی، به‌ویژه برای مخاطبان جوان تأثیر می‌گذارند؟

در دورانی که توجه افراد پراکنده‌شده، این جشنواره‌ها فرصتی نادر برای حمایت از روایت‌های هدفمند به جای اسکرول بی‌پایان فراهم می‌کنند. آن‌ها به مخاطبان جوان نشان می‌دهند که کوتاهی نمی‌تواند به معنای پوچی باشد، بلکه می‌تواند به معنای دقت، توجه و تأثیرگذاری باشد. این جشنواره‌ها به ما یادآوری می‌کنند که حتی کوتاه‌ترین داستان‌ها می‌توانند بلندترین پژواک‌ها را بر جای بگذارند.

تجربه ساخت فیلم «Tumble Dry Low» که بیش از دو میلیون بار دیده شد، چه درکی از ظرفیت‌های تأثیرگذاری روایت‌های کوتاه به شما داد؟

Tumble Dry Low به من نشـــان داد که مردم مشتاق داستان‌هایی هستند که واقعی به نظر می‌رسند، حتی فارغ از مدت‌زمان آن‌ها. برای تحت تأثیر قرار دادن مخاطب، نیازی به یک فیلم بلند ندارید. در واقع، محدودیت زمان در قالب کوتاه، تیغ احساسات را تیزتر می‌کند؛ هر نگاه، هر دیالوگ، هر برش، وزن بیشتری پیدا می‌کند.

با توجه به تجربه‌های شما در سینمای مستقل و ساخت فیلم‌های کوتاه با بودجه‌های محدود، به‌نظر شما جشنواره‌هایی مثل جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ چگونه می‌توانند فرصتی برای فیلمسازان جوان به‌ویژه در کشورهایی مانند ایران باشند تا رویکردهای نوین خود را در قالب‌های بسیار کوتاه به مخاطب جهانی معرفی کنند؟

وقتی در آغاز راه هستی، به‌ویژه در کشورهایی با دسترسی محدود به صنعت سینما، رسیدن به مخاطبان جهانی ممکن است غیرممکن به نظر برسد. جشنواره‌هایی مانند جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ کمک می‌کنند تا صداهای خلاق نوظهور تقویت شوند و داستان‌هایی را که شایسته دیده‌شدن هستند، به مخاطبان فراتر از مرزها متصل کنند. این جشنواره‌ها به فیلمسازان جوان نشان می‌دهند که یک ایده قدرتمند، اگر با صداقت روایت شود، می‌تواند بسیار فراتر از جایی که ساخته شده، تأثیرگذار باشد.

آیا هر موضوع یا ایده‌ای را می‌توان در یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای بیان کرد؟ چه داستان‌هایی برای این قالب مناسب‌ترند؟

نه هر ایده‌ای، اما هر احساسی را می‌توان منتقل کرد. داستان‌هایی که بر پایه یک احساس زنده و پررنگ مثل اشتیاق، امید، دل‌شکستگی و شگفتی بنا شده‌اند، در این قالب موفق می‌شـــوند. یک فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای خوب تلاش نمی‌کند همه‌چیز را بگوید؛ فقط در را به اندازه‌ای باز می‌کند که مخاطب خودش وارد شود و ادامه را حس کند.

شما در گذشته در جشنواره‌های بزرگی مانند ترایبکا و سیاتل حضور داشته‌اید. در مقایســـه با این جشنواره‌ها، چه تفاوت‌هایی بین جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ با جشنواره‌های بزرگ‌تر مشاهده می‌کنید؟

جشنواره‌های بزرگ‌تر معمولاً طیف گسترده‌ای از فیلم‌ها و قالب‌ها را به نمایش می‌گذارند. اما جشـــنواره فیلم ۱۰۰ ثانیه‌ای جوهره را جشن می‌گیرد، یعنی سینما در خالص‌ترین و فوری‌ترین حالت خود. این جشنواره فیلمسازان را به چالش می‌کشد که در زمانی بسیار کوتاه، چیزی صادقانه و فراموش‌نشدنی را به تصویر بکشند.

آیا فیلم کوتاه ایرانی را دیده‌اید که بخواهید درباره آن اظهار نظر کنید؟

بله. فیلم «سکوت» ساخته علی عسگری و فرنوش صمدی به ذهنم می‌رسد. نمونه‌ای زیبا از این‌که یک فیلم کوتاه چگونه می‌تواند با حداقل دیالوگ، احساسی عمیق را منتقل کند. مانند بسیاری از فیلم‌های کوتاه ایرانی، از سادگی و خویشتن‌داری استفاده می‌کند تا اثری ماندگار بر احساسات بگذارد؛ چیزی که من تحسین می‌کنم و در آثار خودم نیز برایش تلاش می‌کنم.

اگر شما داور جشنواره بین‌المللی فیلم ۱۰۰ بودید، چه معیارهایی برای داوری آثار در نظر می‌گرفتید و چه نکاتی برایتان اهمیت بیشتری داشت؟

من به دنبال فیلم‌هایی می‌گشتم که زنده باشند. نه فقط هوشمندانه یا صیقل‌خورده، بلکه زنده از نظر احساس، فوریت یا حقیقت. من به اصالت، تأثیرگذاری احساسی و شجاعت در ایجاد فضایی برای مخاطب تا احساس کردن چیزی واقعی، اهمیت می‌دادم.

توصیه شما به جوانانی که علاقه‌مند به ساخت فیلم کوتاه هستند، چیست؟

کوچک شروع کنید، اما عمیق هدف‌گیری کنید. باور داشته باشید که یک داستان ساده، اگر خوب روایت شود، می‌تواند بسیار دورتر از یک داستان پیچیده نفوذ کند. یادتان باشد، مهم‌ترین منابع شما کنجکاوی، صداقت و قلب‌تان است.

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ســـاختمان‌های فاقد سند رسمی حوزه ثبتی قائم‌شهر

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۲۰ /۹/ ۱۳۹۰ املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی قائم‌شهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلامعارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد:

املاک متقاضیان واقع در قریه لهرم پلاک ۷ اصلی بخش ۸

۹۰۶ فرعی به نام آقای رضا فزونی تلوکی نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی که مقدار ۷/۵ سیر مشاع از ۲۴۰ سیر ششدانگ عرصه موقوفه می‌باشد به مساحت ۲۱۷۹/۴۰ متر مربع خریداری مع‌الواسطه از آقای حسینجان فزونی مالک رسمی

لذا به‌موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی/کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روستاها علاوه بر انتشار آگهی رای هیات الصاق تا درصورتی که اشخاص ذی‌نفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست. بدیهی است برابر ماده ۱۳ آیین‌نامه مذکور در مورد قسمتی از املاکی که قبلاً اظهارنامه ثبتی پذیرفته نشده واحد ثبتی بارای هیات پس از تنظیم اظهارنامه حاوی تحدید حدود، مراتب را در اولین آگهی نوبتی و تحدید حدود به‌صورت همزمان به اطلاع عموم می‌رساند و نسبت به املاک در جریان ثبت و فاقد سابقه تحدید حدود واحد ثبتی آگهی تحدید حدود را به‌صورت اختصاصی منتشر می‌نماید.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۲۰ /۰۲ /۱۴۰۴ -تاریخ انتشار نوبت دوم: ۰۴ /۰۳ /۱۴۰۴

میم الف: ۱۹۲۶۸۰۶

مرتضی قاسم‌پور- اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان قائم‌شهر

مدرک فارغ‌التحصیلی موقت ندا کردانی فرزند یونس به شـــماره شناسنامه ۱۷۵۷۵۶۴۴۸۹ صـــادره از اهواز در مقطع کاردانی رشـــته تحصیلی حسابداری صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۰۴۶۴۴۷۳ مورخ ۱۳۸۹/۱۱/۳۰ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می‌باشد.
از یابنده تقاضا می‌شـــود اصل مدرک را به دانشـــگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشـــانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کد پستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمانشاه
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
آگهـــی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانـــون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شـــماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۶۰۰۱۰۱۳۹۱۵ مورخه ۱۴۰۳/۰۹/۲۱ هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای/خانم یحیی قندی فرزند بهرام به شماره شناسنامه ۵۲۷۰ و کد ملی ۳۲۵۱۲۷۷۱۲۱ صادره از کرمانشاه به آدرس شریعتی پاساژ عدالت فروشگاه دیبا مبنی بر صدور سند مالکیت نسبت به سه دانگ مشاع از ششدانگ یک باب واحد تجاری به مساحت ۱۸.۵۰ متر مربع در محدوده پلاک ۳۹ فرعی از ۲۶۰۴ اصلی واقع در بخش یک حومه حوزه ثبت ملک کرمانشاه ناحیه یک همچنین انتقال ملک از مالک رسمی مشاعی ستاد اجرایی فرمان امام به‌صورت مع‌الواسطه به متقاضی محرز گردیده اســـت. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تســـلیم و پس از اخذ رســـید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۲/۰۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۲/۲۰
۴۲۴ / م الف / ۱۲ سجاد مؤیدی - رئیس ثبت اسناد و املاک

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مصوب ۲۰ /۹/ ۱۳۹۰ و برابر رای ۱۴۰۳۶۰۳۱۰۰۱۳۰۳۵۴۰۷ مورخ ۲۰ /۱۱/ ۱۴۰۳ هیات قانون تعیین تکلیف موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی چمستان تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی آقای/خانم داود شیراسب فرزند عبداله نسبت به ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری زراعی به مساحت ۰۵ / ۳۷۵ متر مربع که مقدار ۶۴ سیر مشاع عرصه وقف می‌باشد به شماره پلاک ۴۵۲ فرعی از ۴۶ اصلی واقع در قریه عربخیل بخش ۱۱ خریداری شـــده از آقای و خانم رحمان توکلی محرز گردیده است. لذا به‌موجب ماده ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی و ماده ۱۳ آیین‌نامه مربوطه این آگهی در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه و محلی / سراسری در شهرها منتشر و در روستاها رای هیات الصاق تا درصورتی که اشخاص ذی‌نفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی و در روستاها از تاریخ الصاق در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به اداره ثبت محل تحویل دهد که در این صورت اقدامات ثبت موکول به ارائه حکم قطعی دادگاه است و درصورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض، گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل را ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۰۶ / ۰۲ / ۱۴۰۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۰ / ۲ / ۱۴۰۴
میم الف: ۱۹۱۶۱۵۱
عین اله تیموری - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک چمستان

مجری انحصاری تبلیغات دانشـــگاه آزاد اســـلامی
کانون تبلیغاتی سپهر جوان
۰۹۳۹۸۸۸۸۶۹۹